

[Lizzie Lichtenberg]

for efter et fast skema, og derfor kan vi ikke fremme dette beslutningsforslag på nuværende tidspunkt.

Povl Brøndsted (V):

Den arbejdsplads, vi taler om, må ganske klart betegnes som værende ret så belastende. Det er et belastende sted for patienterne, og derfor er det meget væsentligt, at det miljø, hvor patienterne på disse hospitaler befinder sig, har et personale, som også på grund af hele patientsituationen kan klare de mange udfordringer.

Derfor er det nok en forudsætning, at personalet på psykiatriske institutioner skal være af en helt speciel og stærk støbning. Har man været sammen med personer, der har deres faste arbejde på en psykiatrisk institution, ved man, at det i den grad påvirker dem ikke alene i arbejdstiden, men også gennem det personlige engagement, efter at arbejdstiden er sluttet. De skal skabe et miljø på et sted, hvor det er meget svært at skabe et samarbejde mellem patient og personale.

Selvfølgelig er det her søm på alle andre områder meget væsentligt, at der er uddannelser, for det første en grunduddannelse, der tager sigte på de forskellige arbejdsfunktioner og arbejdsopgaver i den arbejdsdeling, der finder sted, og for det andet en efteruddannelse.

Jeg mener, at vi i de senere år på forskellig måde som nævnt af indenrigsministeren både på sygeplejeområdet og på plejeområdet har fået iværksat nogle ændrede uddannelser. Jeg mener, at disse ændringer inden for de senere år bidrager til, at man er særlig opmærksom på, hvordan disse uddannelser virker, og vel også derfor er opmærksom på, at de skal tilpasses de erfaringer, man har fra forskellige grunduddannelsesområder.

Jeg synes derfor, at vi skal følge meget nøje, om den nytillrettede sygeplejeruddannelse passer ind i arbejdet på psykiatriske institutioner. Jeg mener selvfølgelig, vi skal forbedre dette, men jeg mener, at det allervigtigste er at sætte ind i efteruddannelsen. Her er det bemærkelsesværdigt, at forslagsstillerne til beslutningsforslaget vil opfatte efteruddannelsen som et dobbeltformål. Det er sikkert også rigtigt, at det både har det formål at give en efteruddannelse til gavn for arbejdspladsen, og at det skal være en frigø-

relse fra en belastende arbejdsplads i en periode af længere eller kortere varighed, altså at man kan få arbejdspladsens pres fjernet for nogen tid. Jeg synes, det er en udmærket måde at kombinere efteruddannelse på, og det synes jeg også man skal følge op.

Nu er det vel nok sådan, at grunduddannelsen giver de praktiske erfaringer, og at efteruddannelsen skal være en videreførelse af det teoretiske og det erfarede i arbejdsfunktionen. På den baggrund tror jeg, det er meget forkert at lade efteruddannelsen være for bundet. Jeg tror, det er forkert, at efteruddannelsessystemer er lagt i for snævre rammer. Jeg vil gå med til, at der er sat tid af til det, at der er steder, hvor det kan foregå, at der er en mangfoldighed af former, det kan ske under. Men også her har jeg indtryk af, at man samtidig med grunduddannelsesomlægningen er klar over, at jo friere råderum erfaringerne får ved etablering af efteruddannelse, jo bedre bliver den. Jeg synes godt, vi kan animere til, at man ikke mindst inden for dette område ser dobbeltformålet i efteruddannelsen, og at vi følger det op.

På den baggrund kan jeg måske ikke helt se, at det er nødvendigt at vedtage et beslutningsforslag om det, da jeg egentlig har tillid til, at det er noget, der er i gang, og noget, der følges med megen opmærksomhed fra mange sider, og at der sættes meget ind på, at ikke mindst efteruddannelsen også virkelig kommer til at løse sin opgave til forbedring af det miljø, der skal arbejdes i.

Agerschou (SF):

Forslaget drejer sig om forbedring af uddannelse og efteruddannelse af personalet på de psykiatriske institutioner, og i bemærkningerne til forslaget er der, så vidt jeg kan se, fire konkrete forslag til, hvorledes den forbedring kan ske. For det første foreslår man en efteruddannelse af den del af personalet, der ikke har en uddannelse, der lever op til de helt nye og nuværende uddannelseskrav. For det andet foreslår man etablering af en egentlig plejeruddannelse, og for det tredje foreslår man en længerevarende afbrydelse af arbejdet for det pågældende personale med henblik på både efteruddannelse, studierejser, forskning osv. med det dobbeltformål, som hr. Povl Brøndsted fra venstre var inde